

УДК 341.9, 347.78:004.8

DOI <https://doi.org/10.32782/apdp.v95.2022.4>

К. М. Міліцина

ПЕРСПЕКТИВИ ОБ'ЄКТІВ, СТВОРЕНИХ НА ОСНОВІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ, З ПОЗИЦІЇ АВТОРСЬКОГО ПРАВА КИТАЙСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Постановка проблеми. На тлі стрімкого розвитку систем штучного інтелекту (надалі – ШІ) за останні десятиліття та їх широкого використання у креативних індустріях, авторське право зіштовхується все з більшою кількістю викликів, одним з яких є охороноздатність об'єктів, створених на основі ШІ. Китайська Народна Республіка (надалі – КНР) вважається першою державою, суди якої розглядали справи, предмет спору яких напряму стосувався таких об'єктів. Дослідження рішень по цим справам та їх аргументації разом з урахуванням історичного шляху авторського права Китаю та його останньої реформи дає змогу оцінити перспективи таких об'єктів за правом цієї держави та відслідкувати найбільш актуальні тенденції у цій сфері. **Висновки** цієї статті можуть бути корисними для України, якій в майбутньому теж доведеться визначитися зі «ставленням» до та режимом щодо таких об'єктів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій¹. У зарубіжній доктрині питання історії та розвитку авторського права Китаю порушувалося у роботах Ge Chen, Luo Dongchuan, Peter Ganea, Andrew Mertha, Philine-Luise Pulst, Fei-Hsien Wang, Jiarong Zhang та ін. Аналізом судових справ, пов'язаних з охороноздатністю об'єктів, створених на основі ШІ, займалися Kan He, Ernest Kenneth-Southworth, Ju Yoen Lee, Yahong Li та ін. Серед вітчизняних науковців оглядом законодавчих змін та стратегії у сфері інтелектуальної власності КНР загалом займався Геннадій Андрощук, однак комплексні вітчизняні дослідження з цієї тематики ще попереду.

Формулювання мети статті. Стаття переслідує мету виявлення перспектив об'єктів, створених на основі ШІ, з позиції авторського права КНР. Для реалізації поставленої мети вона тезово висвітлює ключові історичні чинники, що вплинули на сучасне авторське право КНР, а також аналізує релевантні судову практику та зміни у Закон КНР «Про авторське право», внесені в рамках реформи авторського права 2020 року.

Виклад основного матеріалу.

Історичний контекст. Право інтелектуальної власності з'явилося доволі пізно в Китаї. Перша згадка терміну «авторське право» датується XIX століттям [4, с. 295]. Вважається, що поява та розвиток авторського права в Китаї відбулися не в результаті природного процесу розвитку правової системи [10, с. 119], а внаслідок його насадження західними державами. Небажання Китаю сприймати

¹ Напочатку автор має зробити застереження, що за неволодінням китайською мовою вона намагалася використовувати надійні англомовні джерела законів, актів, судової практики та доктрини КНР. Водночас варто зазначити, що англомовні джерела законів, актів та судової практики не є офіційними. Переклад з англійської на українську здійснювався автором.

інтелектуальну власність можна пояснити, головним чином, через вчення конфуціанства. По-перше, соціальний прогрес вбачався у вивченні класичної літератури та ознайомленні з історією Китаю, а не у вивченні нових предметів (технічній підготовці). Копіювання твору не вважалося порушенням і розглядалося як «комплімент», оскільки це підтверджувало його гідність. Створення ж чогось нового не розглядалося як таке, що заслуговує на отримання за це грошової винагороди. По-друге, важливим є співвідношення держави та особи. Китайське слово на позначення особи містить егоїстичні аспекти, які мають негативне значення. Відповідно, твори, створені особою, вважалися радше інтелектуальною власністю всієї спільноти, ніж інтелектуальним досягненням самої особи. Поняття власності взагалі важко знайти в історії китайського права [11, с. 23–30]. Отже, з огляду на те, що китайська культура віддавала перевагу традиціям над творчістю та громаді над окремою особою [15, с. 7], історично спроби запровадження законодавства у сфері авторського права не мали великого успіху. Навіть у випадках, коли відповідне законодавство приймалося, воно було неефективним у застосуванні [11, с. 23–30].

У 1949 році було проголошено КНР. Законодавство, яке існувало до цього, було скасовано. Наслідком для авторського права стало те, що, за виключенням кількох принципів, що містилися в Конституції та деяких законах, спеціального закону або адміністративного акта з авторського права на цей момент не існувало взагалі [3, с. 3]. Протягом наступних років низка подій призвела до усвідомлення вразливості правової системи, в якій неналежним чином охороняється інтелектуальна власність. Серед них, зокрема, масові порушення прав на книгу «Міжнародне становище і Корейська війна», зміна зовнішньополітичного курсу, а також той факт, що права інтелектуальної власності стали вважатися важливими у виконанні курсу «чотирьох модернізацій». Зрештою в 1990 році було прийнято Закон КНР «Про авторське право», який піддавався трьом реформам (2001, 2010 й 2020 рр.) і продовжує бути чинним зі змінами, а у 1992 році КНР приєдналася до Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів та Всесвітньої конвенції про авторське право [11, с. 30–36; 4, с. 296–298]. Якщо намагатися встановити, до якої концепції авторського права, «*droit d'auteur*» чи «*copyright*», КНР належить сьогодні, то дати однозначну відповідь видається складним завданням. Вважається, що сучасне авторське право КНР поєднує традиції та принципи як держав цивільного (континентального) права, так і держав загального (англо-американського) права [5, с. 226]. До його «континентальних ознак» зараховують такі: 1) визнання чотирьох особистих немайнових прав автора; 2) відкритість переліку авторських прав; 3) чітке розмежування між авторським правом та суміжними правами; 4) наявність договірних положень, що є особливими для авторського права [4, с. 299]. Запозиченнями з англо-американського авторського права є 1) можливість у певних випадках отримання статусу автора юридичними особами та 2) визначення продюсера власником авторських прав на кінематографічний твір [5, с. 226].

Судова практика. Суди КНР вважаються такими, що першими у світі розглядали справи, які стосувалися питання охороноздатності за авторським правом об'єктів, створених на основі ШІ. Йдеться про справи *Feilin v. Baidu* та *Tencent Shenzhen v. Shanghai Yingxin*.

Однак, перш ніж перейти до останніх, хотілося б також зупинитися на справі *Beijing Zhongke Shuijing Technology Co., Ltd. v. Lakeside Management Office of Hangzhou West Lake Scenic Area and Ors.* [6], яка передувала згадуваним судовим спорам, що були безпосередньо пов'язані з використанням систем ШІ для генерації нових об'єктів. У даній справі позивач звернувся до суду, оскільки вважав порушеними свої авторські права щодо фонтанного шоу. Для того, аби вирішити спір по суті, суд мав спершу з'ясувати, чи є фонтанне шоу позивача об'єктом авторського права. Дослідивши питання форми та оригінальності шоу, а також визначивши його належність до творів образотворчого мистецтва, суд визнав охороноздатність фонтанного шоу за авторським правом [13]. Це судові рішення було частково розкритиковане через ігнорування ним того факту, що фонтанне шоу проводилося за допомогою інтелектуального програмного забезпечення, а людський внесок обмежувався нетворчими підготовчими діями [4, с. 334]. Тим не менш, в даному випадку йшлося про фонтанне шоу, інфраструктура та програмне забезпечення якого забезпечували те, що кожного разу шоу було однаковим [13]. Це дає нам можливість зробити припущення про детермінованість шоу людиною і її контроль над ним, що зі свого боку не може становити перетин програмним забезпеченням порогу, за яким воно більше не може вважатися інструментом в руках людини. Більш складними виявилися процеси створення об'єктів у справах *Feilin v. Baidu* та *Tencent Shenzhen v. Shanghai Yingxin*, до розгляду яких ми переходимо далі.

Справа *Feilin v. Baidu* стосувалася звіту позивача, що був згенерований за допомогою бази даних *Wolters Kluwer*. В подальшому такий звіт, за видаленням деяких його частин, був викладений інтернет-користувачем на платформі відповідача без згоди на це позивача. Звертаючись до суду, позивач посилався на порушення таких прав: права на авторство, права на цілісність твору та права на сповіщення інформації через мережу. Основу для завершеного звіту складали графіки і письмовий аналіз, що були згенеровані за допомогою бази даних. Наступний етап полягав у редагуванні працівниками позивача письмового аналізу. Отже, предметом дослідження у справі були 1) графіки; 2) письмовий аналіз; 3) завершений відредагований текст звіту. Для оцінки їх охороноздатності за авторським правом, суд за згодою сторін згенерував два інші звіти за допомогою тієї ж бази даних, що використовувалася позивачем. При порівнянні виявилось, що графіки звітів були подібними. Більш того, їх відмінності визначалися не різними творчими підходами, а різною інформацією, що була використана для їх генерації. З огляду на це суд визнав такі графіки неохороноздатними. Щодо письмового аналізу, то тут суд дійшов висновку про його відповідність критерію оригінальності, але, зважаючи на існування також іншої умови, виконання якої є необхідним для отримання об'єктом охорони авторського права – наявності людини-автора, суд перейшов до пошуку людського фактору у генерації письмового аналізу. При дослідженні цього питання суд виявив участь розробників і користувачів на різних етапах генерації, але, на переконання суду, жодна з цих категорій учасників не мала прямого вкладу у створення письмового аналізу, який був би достатнім для отримання авторства. До уваги бралися дії, здійснювані цими особами, які далі аналізувалися на їх творчість та зв'язок з кінцевим результатом, письмовим аналізом.

Через невідповідність умові авторства останній був визнаний таким, що не охороняється авторським правом. Водночас цікавим є зауваження суду про те, що неотримання цим об'єктом охорони не робить його частиною суспільного надбання і не означає можливість його вільного використання. Певні права щодо таких письмових аналізів мають бути надані користувачам, які їх генерують. Щодо завершеного тексту, відредагованого працівниками позивача, то тут при порівнянні суд виявив його відмінність від інших звітів, згенерованих судом для розгляду справи. Суд визнав 1) відповідність завершеного тексту критеріям охорони авторського права, 2) отримання статусу правовласника цього об'єкта за позивачем та 3) порушення відповідачем прав позивача. Не погоджуючись з рішенням суду в частині невизнання охороноздатності графіків за авторським правом, позивач подав апеляцію. Суд апеляційної інстанції підтримав суд першої інстанції у висновку щодо графіків. Відмінність рішення суду апеляційної інстанції полягала у тому, що останній у питанні щодо завершеного тексту, окрім права на авторство та на сповіщення інформації через мережу, визнав також порушеним право на цілісність [8, с. 212–214; 7, с. 419; 1, с. 74].

У справі *Tencent Shenzhen v. Shanghai Yingxin* також розглядалося питання охорони за авторським правом об'єкта, створеного на основі ШІ. Спір виникнув навколо статті, що була створена працівниками позивача за допомогою програмного забезпечення *Dreamwriter*, функціонування якого засновувалося на ШІ, і опублікована в подальшому на веб-сайті, яким керував відповідач. Для оцінки статті на предмет її охороноздатності суд проаналізував процес її створення і виділив такі чотири етапи: 1) формування бази даних певного формату шляхом збору, аналізу та зведення даних; 2) тестування бази даних та підготовка проекту тексту; 3) редагування та вичитка статті; 4) публікування статті. Попри існування часового розриву між здійсненням підготовчих дій, необхідних для написання статті, та завершенням статті, а також незважаючи на те, що сам акт генерації статті тривав дві хвилини, суд дійшов висновку що потрібно розглядати процес її створення в цілому. Більш того, на увагу заслуговують дії тих, хто брав участь у створенні статті. Окрім того, що вони повинні бути інтелектуальною діяльністю, має існувати прямий зв'язок між такими діями та певною формою вираження у творі. З урахуванням останнього суд встановив, що працівники позивача визначили форму вираження статті та відіграли вагомую роль у її створенні на різних етапах процесу. Суд також дослідив саму статтю (її вираження, зміст та структуру речень) і дійшов висновку, що вона відрізняється від інших існуючих творів та відповідає найнижчому ступеню творчості. В результаті суд визнав, що стаття відповідає критеріям охорони авторського права. Позивач був визначений правовласником, права якого були порушені відповідачем [8, с. 215–216; 7, с. 419–420].

Суди в даних спорах дійшли подібних висновків, але з певними відмінностями у підходах. Спільним є те, що в обох справах суди підтвердили антропоцентричність авторського права [7, с. 420]. Однак, якщо у справі *Tencent Shenzhen v. Shanghai Yingxin* суд розглядав критерій оригінальності в контексті його взаємопов'язаності з умовою наявності людини-автора, то у справі *Feilin v. Baidu* дані умови розглядалися як окремі категорії. Це стало приводом для дискусії щодо

стандарту оригінальності, який застосували суди. Існує думка, що в обох судових спорах було застосовано суб'єктивний стандарт. Попри те, що у справі *Feilin v. Baidu* умови оригінальності і людського авторства були відокремлені одна від одної, суд все одно підтвердив вимогу наявності людини-автора, а також, окрім результату, проаналізував процес створення об'єктів. За іншою думкою, у справах були застосовані різні стандарти оригінальності: об'єктивний – у *Feilin v. Baidu* та суб'єктивний – у *Tencent Shenzhen v. Shanghai Yingxin*. Додатково це вплинуло на те, що у *Tencent Shenzhen v. Shanghai Yingxin* було заперечено авторсько-правову охорону об'єктів, згенерованих ШІ без творчого людського внеску, а у *Feilin v. Baidu* було зауважено, що, незважаючи на невідповідність критеріям охорони авторського права, такі об'єкти не є частиною суспільного надбання і не можуть вільно використовуватися, певні права щодо них мають бути надані, оскільки такі об'єкти відповідають стандарту (об'єктивної) оригінальності [8, с. 217–218].

Що ж до значення цих судових спорів для об'єктів, створених на основі ШІ, то, на думку автора, з обох справ вбачається доволі лояльний підхід судів до визначення творчого людського внеску. Це може свідчити про відкритість правової системи КНР до надання авторсько-правової охорони великій кількості об'єктів (за виключенням тих, де творчий людський внесок неможливо знайти взагалі).

Реформа авторського права 2020 року. У 2020 році деякі положення Закону КНР «Про авторське право» (надалі – Закон) були змінені в результаті реформи, метою проведення якої було осучаснення законодавства для його відповідності світовим бізнес-тенденціям [16]. Зміни набули чинності 1 червня 2021 року. На нашу думку, в контексті об'єктів, створених на основі ШІ, особливо важливими є законодавчі новели, що позначилися на визначенні поняття «твір», передбаченого ст. 3 Закону. Отже, відтепер Закон визначає, що твором є результати інтелектуальних досягнень у галузі літератури, мистецтва і науки, які є оригінальними та можуть бути виражені у певній формі. Далі у статті Закону наводиться перелік об'єктів [2].

По-перше, до реформи умова оригінальності була передбачена лише у Положенні «Про застосування Закону КНР про авторське право» [12] (надалі – Положення), а не у самому Законі. Залишається питанням, чи призведе закріплення умови оригінальності безпосередньо у Законі до підвищення відповідного порогу на практиці. До останньої ж реформи судова практика КНР з цього питання не була послідовною. Вважалося, що в КНР застосується стандарт «у поті чола плюс» [5, с. 222–223]. Подібно до рішення Верховного суду Сполучених Штатів Америки по справі *Feist Publications, Inc. v. Rural Telephone Service Co., Inc.*, в судовій практиці КНР було визначено, що відповідність об'єкта лише критерію відтворюваності у матеріальній формі не робить його охороноздатним за авторським правом, якщо такий об'єкт не є одночасно творчим [9, с. 83]. Додатково, відповідно до статті 15 Тлумачення Верховного народного суду КНР щодо застосування законів при розгляді цивільних спорів з авторського права 2002 року твори, створені на основі однакової тематики, користуються самостійною охороною, якщо вони створювалися авторами незалежно один від одного та є творчими [14]. Тим не менш, чіткий поріг творчості, перетинання якого становило б для твору

виконання умови оригінальності, не був визначений. Судовою практикою було сформульовано таке правило: до об'єктів, які підпадають під охорону також альтернативних режимів, висувається вимога відповідності порівняно високому порогу оригінальності; для отримання охорони авторського права іншими об'єктами достатнім буде наявності в автора мінімальних можливостей для індивідуального самовираження через відбір, упорядкування тощо [4, с. 314].

По-друге, Закон відійшов від закритого переліку творів на користь відкритого. Це надає можливість розповсюдження авторсько-правової охорони на твори, які відсутні в переліку, але водночас відповідають критеріям охорони, що набуло особливої актуальності за останні десятиліття, коли ми стали свідками появи нових об'єктів, які навіть не існували на момент розробки Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів. Відповідно гнучкість такого підходу визначає його прогресивність та орієнтованість на майбутнє. Недоліком є те, що під час реформи не було змінено положень переліку, які критикуються через недосконалість юридичної техніки [17, с. 445–446].

По-третє, зіставлення визначень твору у Положенні й Законі дозволяє дійти висновку, що законодавець вирішив застосувати більш широкий підхід щодо форми твору. Відповідно до Положення твором є об'єкт, що може бути *відтворений у матеріальній формі*. У Законі, згідно зі змінами реформи 2020 року, твір визначається через можливість бути *вираженим у певній формі*. Якщо термін «відтворення» тлумачити як одне з майнових прав, тоді відповідно до чинного визначення Закону (до якого в рамках останньої реформи було додано такий спосіб як оцифрування) під ним мається на увазі право на виготовлення однієї або кількох копій твору шляхом друку, фотокопіювання, тертя, звукозапису, відеозапису, вилучення цифрової інформації, дублювання фотографічних творів, оцифрування або іншим способом [2]. Більш того, у китайській доктрині вважалося, що умова можливості відтворюваності у матеріальній формі становила непряму вимогу, яка виключала усні твори зі сфери охорони [17, с. 446]. Натомість термін «вираження» не обмежується одним правом чи способом, а також є більш загальним, як і формулювання «певна форма».

Отже, якщо у випадку оригінальності наразі важко передбачити, чи призведе закріплення цієї умови напряду у Законі до зміни висоти відповідного порогу, то інші зміни, викладені у цій статті, явно свідчать про тенденцію до розширення кола об'єктів, охороноздатних за авторським правом КНР. Більш того, хоча судова практика, що передувала реформі 2020 року, була суперечливою, вона не була «суворою» у питанні оригінальності (у значенні встановлення високого порогу оригінальності, як це було гармонізовано Судом Європейського Союзу). Все це збільшує шанси на охороноздатність об'єктів, створених на основі ШІ.

Висновки. В Китаї шлях права інтелектуальної власності в цілому та авторського права зокрема розпочався з несприйняття їх ідей та нав'язування останніх іншими державами. Поступово низка подій стала приводом для усвідомлення вразливості правової системи, в якій неналежним чином охороняється інтелектуальна власність. Сьогодні ж КНР має надзвичайно амбітні технологічні цілі, інструментом для досягнення яких в тому числі є право інтелектуальної власності. Аналіз судової практики разом зі змінами у Закон КНР «Про авторське право», що були

внесені в рамках реформи 2020 року, засвідчує, що зараз лише об'єкти, що повністю позбавлені (творчого) внеску людини, виключені з охорони авторського права. Щодо останньої тези потрібно зазначити таке. Можливість створення системами ІІІ об'єктів без *будь-якого* людського внеску є наразі сумнівною. Сучасні системи ІІІ різною мірою та різних етапах все ще вимагають втручання з боку людини. Відповідно головним питанням є, що вважати *творчим* внеском. Судові спори, предметом яких були об'єкти, створені на основі ІІІ, вказують на доволі широкий підхід китайських судів до тлумачення творчого внеску, що збільшує вірогідність охороноздатності об'єктів, створених на основі ІІІ. Окрім цього, дослідження змін, внесених в рамках реформи 2020 року і пов'язаних з визначенням поняття «твору», дозволили побачити тенденцію розширення кола об'єктів, охороноздатних за авторським правом КНР. Все це збільшує шанси на отримання охорони за авторським правом КНР для об'єктів, створених на основі ІІІ, де людський внесок демонструє хоча б мінімальний рівень (кількісно і якісно) творчості.

Література

1. Carballo-Calero P.-F. 25 Things You Should Know about Artificial Intelligence Art and Copyright. Thomson Reuters Aranzadi, 2022. 151 p.
2. Copyright Law of the People's Republic of China. URL: <http://www.npc.gov.cn/englishnpc/c23934/202109/ae0f0804894b4f71949016957eec45a3.shtml> (last accessed: 12.10.2022).
3. Dongchuan L. Landmark Copyright Cases in China: An In-Depth Analysis. Wolters Kluwer, 2019. 268 p.
4. Ganeva P. Copyright. *Intellectual Property Law in China* / ed. by C. Heath (2nd ed.). Wolters Kluwer, 2021. P. 293–402.
5. He T. The Sentimental Fools and the Fictitious Authors: Rethinking the Copyright Issues of AI-Generated Contents in China. *Asia Pacific Law Review*. 2019. Vol. 27, no. 2. P. 218–238.
6. Infringement of Copyright of “Music Fountain” Works. *China IP Today* : website. URL: <http://www.chinaiptoday.com/post.html?id=256> (last accessed: 12.10.2022).
7. Kenneth-Southworth E., Li Y. AI's Future Impact on Copyright for AI-Generated Works: Insights from Chinese Case Law. *European Intellectual Property Review*. 2022. Vol. 44, no. 7. P. 418–427.
8. Lee J.-Y. Artificial Intelligence Cases in China: Feilin v. Baidu and Tencent Shenzhen v. Shanghai Yingxin. *China and WTO Review*. 2021. Vol. 1. P. 211–222.
9. McIntyre S. Trying to Agree on Three Articles of Law: The Idea/Expression Dichotomy in Chinese Copyright Law. *Cybaris*. 2010. Vol. 1, no. 1. P. 62–98.
10. Mertha A. C. The Politics of Piracy: Intellectual Property in Contemporary China. Cornell University Press, 2005. 241 p.
11. Pulst P.-L. The Copyright Law of the People's Republic of China. Lit Verlag, 2021. 329 p.
12. Regulations for the Implementation of the Copyright Law of the People's Republic of China. URL: <https://wipo.int/wipolex/ru/text/475058> (last accessed: 12.10.2022).
13. Srekanth A. Copyrighting Musical Fountains: An Analysis of China's Approach to Dynamic Artworks. *Spicy IP* : website. URL: <https://spicyip.com/2021/04/copyrighting-musical-fountains-an-analysis-of-chinas-approach-to-dynamic-artworks.html> (last accessed: 12.10.2022).
14. The Interpretation of the Supreme People's Court Concerning Several Issues on Application of Law in Hearing Correctly the Civil Copyright. URL: <https://wipo.int/edocs/lexdocs/laws/en/cn/cn038en.html> (last accessed: 12.10.2022).
15. Wang F.-H. Creating New Order in the Knowledge Economy: the Curious Journey of Copyright in China, 1868–1937. ProQuest, 2012. 381 p.
16. Yunze L., Luo X. China Adapts Copyright Law to Reflect Global Business Trends. *Managing IP* : website. URL: <https://www.managingip.com/article/2a5cyvdl53v4r4cjxboxs/china-adapts-copyright-law-to-reflect-global-business-trends> (last accessed: 12.10.2022).
17. Zhang J. 2020 Amendment, the “Full Growth” of the Chinese Copyright Regime? *European Intellectual Property Review*. 2022. Vol. 44, no. 8. P. 445–447.

Анотація

Мілицина К. М. Перспективи об'єктів, створених на основі штучного інтелекту, з позиції авторського права Китайської Народної Республіки. – Стаття.

У статті здійснено спробу виявлення перспектив об'єктів, створених на основі штучного інтелекту (ШІ), з позиції авторського права Китайської Народної Республіки (КНР). Для реалізації поставленої мети стаття тезово висвітлює ключові історичні чинники, що вплинули на сучасне авторське право КНР, а також аналізує релевантні судову практику та зміни у Закон КНР «Про авторське право», внесені в рамках реформи авторського права 2020 року.

В Китаї шлях права інтелектуальної власності в цілому та авторського права зокрема розпочався з несприйняття їх ідей та нав'язування останніх іншими державами. Поступово низка подій стала приводом для усвідомлення вразливості правової системи, в якій неналежним чином охороняється інтелектуальна власність. Сьогодні ж КНР має надзвичайно амбітні технологічні цілі, інструментом для досягнення яких в тому числі є право інтелектуальної власності.

Аналіз судової практики разом зі змінами у Закон КНР «Про авторське право», що були внесені в рамках реформи 2020 року, засвідчує, що зараз лише об'єкти, що повністю позбавлені (творчого) внеску людини, виключені з охорони авторського права. Щодо останньої тези потрібно зазначити таке. Можливість створення системами ШІ об'єктів без будь-якого людського внеску є наразі сумнівною. Сучасні системи ШІ різною мірою та різних етапах все ще вимагають втручання з боку людини. Відповідно головним питанням є, що вважати творчим внеском. Судові спори, предметом яких були об'єкти, створені на основі ШІ, вказують на доволі широкий підхід китайських судів до тлумачення творчого внеску, що збільшує вірогідність охороноздатності об'єктів, створених на основі ШІ. Окрім цього, дослідження змін, внесених в рамках реформи 2020 року і пов'язаних з визначенням поняття «твору», дозволили побачити тенденцію розширення кола об'єктів, охороноздатних за авторським правом КНР. Все це збільшує шанси на отримання охорони за авторським правом КНР для об'єктів, створених на основі ШІ, де людський внесок демонструє хоча б мінімальний рівень (кількісно і якісно) творчості.

Ключові слова: штучний інтелект, ШІ, авторське право КНР, критерії охороноздатності за авторським правом, оригінальність.

Summary

Militsyna K. M. Prospects of Output Based on Artificial Intelligence in Terms of Copyright Law of the People's Republic of China. – Article.

The article attempts to identify prospects of output based on artificial intelligence (AI) in terms of copyright law of the People's Republic of China (PRC). To achieve this goal, it outlines the key historical factors that have influenced the modern copyright law of the PRC as well as analyses the relevant case law and amendments introduced in the Copyright Law of the People's Republic of China as a result of the copyright reform of 2020.

In China, the path of intellectual property law in general and copyright law in particular started with the rejection of their ideas and imposition of these ideas by other states. Gradually, a series of events led to the growing awareness of the vulnerability of the legal system in which intellectual property was not protected properly. Today, China has highly ambitious technological goals, with intellectual property law being one of tools for achieving them.

The analysis of the judicial practice and the amendments introduced in the Copyright Law of the People's Republic of China as a result of the copyright reform of 2020 demonstrates that currently only output, which is completely devoid of human (creative) contribution, is excluded from copyright protection. The following should be noted regarding the last point. The possibility of creating objects by AI systems without any human input remains doubtful. Modern AI systems still require human intervention in varying degrees and at different stages. Accordingly, the main question concerns determining what constitutes a creative contribution. The legal disputes involving output based on AI are indicative of a rather broad approach of Chinese courts to the interpretation of creative contribution, which increases the likelihood of protectability of output based on AI. Moreover, the analysis of the amendments which were introduced under the reform of 2020 and are related to the definition of "work" has revealed a tendency towards broadening the scope of protection under Chinese copyright law. All these factors increase the chances of obtaining protection under Chinese copyright law for output based on AI, where there is at least a minimal degree (in terms of quantity and quality) of human contribution.

Key words: artificial intelligence, AI, copyright law of the PRC, requirements for copyright protection, originality.